

Domarkompendium för Skyeterrier

Framtaget till Svenska Terrierklubbens
Domarkonferens 2024

Detta kompendium får användas fritt av Svenska Terrierklubben och Svenska Kennelklubben.

Domarkompndiet är framtaget på uppdrag av Svenska Terrierklubben inför domarkonferensen 2024.

Kompndiet är en vidareutveckling av tidigare kompendium från 2011, men till största delen en nyproduktion med ny layout och nya bilder.

Kommentarerna i domarkompndiet är gjorda av Jan-Erik Ek, domare och Jana Pickova, uppfödare, med support av Lena Lidsell, SvTeK AK.

Alla fotografers medgivande finns gällande publicering. Stort tack till de fotografer som generöst delat med sig av sina bilder:

Trond Storsveen, Sine Threlfall, Jitka Najmanova, Jana Pickova, Hanna Granlund, Carina Kitti samt Martina Krizova Kanasova. Illustrationer ur The American Standard.

Omslagsbild: Trond Storsveen

Innehållsförteckning

Ursprungsland/hemland	3
Användningsområde/Bakgrund/ändamål.....	4
Helhetsintryck	5
Uppförande/karaktär/Huvud	6
Skallparti/Ansikte	7
Öron.....	8
Hals/Kropp.....	9
Svans/Framställ	10
Bakställ	11
Rörelser/Päls	12
Färg.....	13
Storlek/vikt/Mankhöjd	14
Viktigt att komma ihåg	14
Utdrag ur RAS-specifika avelsstrategier	15

Standardtexten är publicerad till vänster, kommentar till höger i *kursiv* stil.

Vi har valt att endast illustrera med foton på hundar av utmärkt typ inom standardens variation, det gäller även bilder som illustrerar rörelser, huvuden och detaljer.

SKYETERRIER – RASNAMN I HEMLANDET SKYE TERRIER

FCI-nummer 75
FCI-standard på engelska publicerad 2011-01-19
FCI-standard fastställd av FCI General
Committee 2010-10-13
Översättning fastställd av SKKs
Standardkommitté 2011-04-27

Ursprungsland/hemland

Storbritannien

Rasen har sin bakgrund i de lokala så kallade Highland terriers, som förekom såväl på det skotska fastlandet som på Hebriderna. En av dessa varianter utvecklades på ön Skye och kom att få ett ganska speciellt utseende, framför allt då det gällde päls och kroppsform.

Från 1870-talet började man särskilja de olika skotska terrierna och Engelska kennelklubben beslöt att den västskotska varianten skulle heta skyeterrier.

I Sverige har skyeterrier funnits sedan i början av 1890-talet.

Användningsområde

Terrier

FCI-klassifikation

Grupp 3, sektion 2

Bakgrund/ändamål

Skyeterrier är en av de äldsta skotska raserna. Den var tidigare känd som "Terriern från de Västra öarna". Rasen har utvecklats till dagens skyeterrier med en blandad bakgrund som också inkluderar grundtypen för cairnterrier. En av rasens mest berömda hundar var Greyfriars Bobby som ca 1858 troget vaktade sin husses grav på Greyfriars kyrkogården i Edinburgh ända till sin död. Bobby begravdes i ohelgad jord på kyrkogården och hans trofasthet har erkänts med en staty och minnesplakett.

Även om de flesta skyeterrier har ståndöron så förekommer även en variant med hängande öron vilka ligger tätt an mot skallen.

Skyeterrier var ursprungligen en terrier med uppgift att vara en effektiv skadedjurutrotande hund.

Då utställningsintresset vaknade började man att utveckla rasen genom att avla fram en mycket lång hund med riklig päls.

I Storbritannien räknas numera skyeterrier bland de utrotningshotade raserna. De senaste 11 åren (2011-2022) har 515 stycken skyeterrier registrerats i The Kennel Club.

Motsvarande period i Sverige har det registrerats 84 stycken skyeterrier.

EFFEKTIVA SKADEDJURSUTROTARE

Helhetsintryck

Skyeterrier är en långsträckt, lågställd hund med päls av god längd. Rasen skall röra sig utan synbar ansträngning. Den har kraftigt fram- och bakparti, kraftig kropp och starka käkar.

Helhetsintrycket är en hund som är kraftfull och stark. Den skall vara "long, low and level". Rörelserna är flytande. Hos skyeterrier finner man mod, styrka, oräddhet och lojalitet. Man skall se skyeterrier som en stor hund på korta ben. Kroppen är täckt med en riklig dubbel päls som gör att hunden får ett elegant och värdigt utseende.

Hanhund av utmärkt kvalitet, som överensstämmer väl med standarden i alla delar.

Feminin tik av utmärkt kvalitet, mycket välkonstruerad.

Viktiga måttförhållanden

Kroppen skall vara lång och låg. Den skall vara dubbelt så lång som hundens mankhöjd.

En skyeterrier får aldrig vara högställd.

Uppförande/karaktär

Skyeterrier är elegant och värdig. Rasen är en utpräglad "enmanshund", reserverad mot främlingar men aldrig aggressiv.

Skyeterrier är synnerligen tillgiven sin ägare. Den kan visa stor jaktlust eftersom den tidigare använts som skadedjursbekämpare och grythund. Eftersom skyeterrier är en reserverad hund skall domaren alltid gå igenom hunden på ett bord. Luggen/gardinen bör tas bort först. Temperamentet har genom tiderna varit skyeterriers akilleshä. Även om en stor förbättring skett, är det viktigt att vara uppmärksam på mentaliteten. Avsteg från ett normalt beteende skall rendera i prisavdrag.

Huvud

Huvudet skall vara långt och kraftfullt, längden får inte överdrivas på bekostnad av styrka.

Typiska huvuden med korrekta detaljer och öron. Överst en hanhund och nedan en tik.

Skallparti

Skalle

Bakhuvudet skall vara måttligt brett och smalna av gradvis mot det kraftiga nospartiet.

*Skalle/nos skall förhålla sig som 1:1.
Hos dropörade förefaller skallen mer rundad, vilket den inte skall vara.*

Stop

Stopet skall vara svagt markerat.

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln skall vara svart.

Oavsett färg, skall nostryffeln alltid vara svart på en skyeterrier.

Nosparti

Nospartiet skall vara kraftigt.

Kort nosparti är inte önskvärt.

Käkar/tänder

Käkarna skall vara kraftiga med jämnt och regelbundet saxbett.

Ögon

Ögonen skall vara bruna, helst mörkbruna, medelstora, tätt placerade och uttrycksfulla.

Ögonen får inte vara gula.

Öron

Öronen skall vara upprättstående eller nedhängande. De upprättstående öronen skall ha eleganta behäng och inte vara stora. Ytterkanterna skall stå rakt upp medan innerkanterna skall slutta mot varandra från spetsarna ner mot skallen. De nedhängande öronen skall vara större, hänga rakt ned och ligga flata med framsidan tätt åtliggande.

De hängande öronen skall vara symmetriska och kallas för dropöron. Skyeterrier kan bära sina öron i en helt upprätt position då den är upphetsad eller lyssnar på något. Öronen skall vara symmetriska och placerade mellan fem i ett (idealiskt), till tio i två (acceptabelt).

*Hunden till vänster har hängande öron, så kallade dropöron.
Hunden till höger har upprättstående öron, så kallade pricköron.*

Ung hane med perfekt ansatta dropöron.

Hals

Hals

Halsen skall vara lång och något välvd.

Kropp

Kropp

Kroppen skall vara lång och låg. Tack vare den rakt nedhängande pälsen ser kroppens sidor flata ut.

När man känner igenom kroppen skall man förvissa sig om att hundens överlinje är plan. Den får inte ha välvd länd. Länden skall vara muskulös med bra bredd.

När man betraktar hunden ovanifrån får den inte verka trång, ynklig eller i avsaknad av substans. Det är viktigt att kroppen är dubbelt så lång som hög. Skyeterrier får inte vara högställd.

Vacker hals med bra förbröst. Lång och låg kropp och stark rygg.

Rygg

Ryggen skall vara plan.

Ländparti

Ländpartiet skall vara kort.

Som regel 4-5 fingrar i bredd.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara oval, djup och lång.

Svans

Svans

Svansen skall i vila bäras med övre delen nedhängande och den nedre hälften uppåtböjd i en kurva. När svansen är rest, bärs den som en förlängning av rygglinjen utan att vare sig lyftas högre eller krökas. Svansen skall vara elegant behårad.

*Om en skyeterrier bär svansen högre än rygglinjen kan det bero på att den uttrycker lekfullhet, glädje eller ilska.
En högt ansatt svans är ett fel.*

Till vänster en för högt buren svans. Till höger en korrekt buren, glad svans.

Extremiteter

Framställ

*Benen skall vara starka och muskulösa och så raka som möjligt, dock inte "terrierraka" som hos högbenta terrierrasen. Framtassarna skall peka rakt fram. Armbågarna skall ligga tätt emot kroppen.
Det bör finnas ett tydligt markerat förbröst.*

*Nedrakad tik där förbröset syns tydligt.
Starka och raka framben.*

Skulderblad

Skuldrorna skall vara breda och ligga tätt an mot kroppen.

Underarm

Frambenen skall vara korta och muskulösa.

Framtassar

Framtassarna skall vara fullständigt framåtriktade med tjocka trampdynor och kraftiga klor. Framtassarna skall vara större än baktassarna.

Bakställ

Helhet

Bakstället skall vara kraftigt, substansfullt, välutvecklat och välvinklat. Bakbenen skall vara korta, muskulösa och sedda bakifrån skall de vara raka.

Korset får inte vara brant. Ovanifrån sett skall bakkdelen vara bred och fyllig. Viktigt att bakbenen är korta med muskulösa lår. Övertvinklade bakställ förekommer.

Knäled

Knälederna skall vara välvinklade.

Has/hasled

Haslederna skall vara välvinklade.

Mellanfot

Sporrar skall inte finnas.

Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjuden i Sverige.

Baktassar

Baktassarna skall vara helt framåtriktade med tjocka trampdynor och kraftiga klor. Baktassarna skall vara mindre än framtassarna.

Rörelser

Rörelser

Benen skall röras parallellt. Frambenen bildar framifrån sett en fortsättning av den raka frontlinjen. Avståndet mellan tassarna skall vara lika med avståndet mellan armbågarna. Det är främst de parallella bakbensrörelserna som ger stegen pådrivande kraft.

Frambenen skall föras väl framåt utan att lyftas alltför mycket. Som helhet är rörelserna fria, energiska och utan ansträngning och ger ett mer eller mindre flytande intryck.

Rörelserna skall inte vara klumpiga, kraftlösa eller tunga. Ryggen skall vara rak och jämn även i rörelse.

Flytande rörelser är det eftersträvansvärda.

En flott skye med fin resning, stark rygg och flytande rörelser.

Päls

Pälsstruktur

Dubbepäls. Underullen skall vara kort, tätliggande, mjuk och ullig. Täckhåret skall vara av resonabel längd, hårt, rakt slätt och fritt från lockar och pälsen får aldrig hindra rörelserna. Pälsen på huvudet skall vara kortare och mjukare och beslöja panna och ögon men inte hindra hunden att se. Den skall vara nedhängande så att pälsen på öronen övergår i kindskägget, och omger örat som en frans så att örats form framhävs.

Vissa pälsar har en hårdare struktur än andra, men i alla pälsar skall en känsla av hårdhet finnas. Svarta och cremefärgade pälsar kan ha en mjukare struktur än de grå.

Aningen vågig päls skall inte kritiseras, däremot är en krullig eller mycket vågig päls inte önskvärd.

Pälsen är ett av rasens kännetecken och får aldrig förbises. Pälsen skall ha god längd, men hunden skall kunna röra sig utan ansträngning.

Färg

Svart, mörkt eller ljust grått, fawn eller cream, alltid med svarta tecken. Alla färger är tillåtna under förutsättning att hunden är enfärgad med toner i samma färg och ljusare underull och så länge nostryffel och öron är svarta. En liten vit bröstfläck är tillåtet.

Under uppväxttiden kan valpen ha många olika färgkombinationer, till och med randigt. Gult och rött kan förekomma. Vid cirka tre års ålder är skyeterrier fullpälsad eftersom den hårda pälsen växer mycket långsamt. Inte förrän vid denna ålder har den färdiga färgen kommit fram.

Mörkt grå

Cream

Svart

Ljust grå

Ung hane under färgutveckling. Pälsfärgen kan variera på unga hundar, upp till tre år.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Idealmankhöjd 25-26 cm.
Längden från nostipp till svanstipp skall vara 105 cm, tikar får vara proportionerligt mindre.

Skyeterrier är idag större, mer substansfull och har kraftigare benstomme än sina anfäder. Viktigt är dock att den håller en storlek som gör det möjligt för den att kunna utföra sina ursprungliga uppgifter. En strävan mot en mindre hund är många uppfödares önskan.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Skyeterrier – viktigt att komma ihåg

- Skyeterrier skall vara LLL – long, low and level
- Kraftigt huvud och bett
- Kort länd
- Välvinklad med flytande rörelser
- Kraftiga framben, så raka som möjligt

Skyeterriervalpar

Ur Rasspecifika avelsstrategier, RAS för skyeterrier, fastställd av SKK 2020-01-28

”Kvaliteten på skyeterrier är hög. Den har en funktionell exteriör som inte vållar några problem i vardagen. Pälsvården är inte så besvärlig som många tror. Detta är också ett resultat av avelsarbetet, genom att hundar med bra pälsstruktur har använts som underlättar skötseln.

Skyeterrier är i dag större och kraftigare än sina anfäder. Viktigt är dock att den håller en storlek som gör det möjligt för den att kunna utföra sina ursprungliga uppgifter. En strävan till en mindre hund är många uppfödarens önskan.

Rasen skall röra sig utan synbar ansträngning. Den skall ha kraftigt fram- och bakparti, kraftig kropp och starka käkar.

Frambenen skall vara så raka som möjligt. Dock ej ”terrierraka”, vilket då jämföras med till exempel foxterrier. Det är viktigt att armbågsplaceringen är korrekt, mot kroppen, och att framtassarna är riktade framåt. Särskild uppmärksamhet skall därför ägnas frambenen och rörelserna som skall vara sunda och utan tendens till hälta, även om skyeterrier sedan 2014 inte längre är observandum för detta i BSI.”*

**BSI, Breed Specific Instructions rörande exteriöra överdrifter hos rashundar.*

